

[Finansministeren.]

ning, men et ringe Resultat er det jo alligevel. Et langt bedre Resultat viser Post- og Telegrafvæsenet, som, Afskrivning og Forrentning iberegnet, viser et Underskud paa kun 17 422 Kr.

Paa Mønten er der et betydeligt Underskud, nemlig paa 1 693 000 Kr., foranlediget ved, at Nationalbanken har trukket sine Ordre paa større Skille-mønt, nemlig fra 10 Ø. til 2 Kr., tilbage, og det er netop Udmøntningen af disse Mønter, der giver Fortjeneste. Derved fremkommer det betydelige Underskud.

Vedrørende § 5 skal jeg fremhæve, at Skatter og Afgifter giver et Beløb af 335 240 000 Kr., hvilket er over 6 Mill. Kr. mindre end paa det oprindelig fremsatte Finanslovsforslag. Hovedårsagen til denne Formindskelse er selvfølgelig den i December vedtagne og paa Finansaaret 1928—29 faldende Formindskelse af Formueskatten og Selskabsskatten.

Udgiftssiden er i Sammenligning med Udgiftssiden paa Finansloven for indeværende Aar formindsket fra 327 339 000 Kr. til 319 433 000 Kr. eller med ca. 8 Mill. Kr. De vigtigste Formindskelser ligger paa Indenrigsministeriets og Sundhedsministeriets Budgetter med henholdsvis 6 962 000 Kr. og 5 514 000 Kr. Paa enkelte Ministeriers Budgetter er der Forhøjelser; de største af disse falder paa Krigs- og Marineministerierne med tilsammen  $4\frac{1}{4}$  Mill. Kr. Der blev i Fjor foretaget en Række ganske ekstraordinære Reduktioner paa disse Udgiftsbudgetter. Jeg skal som Eksempel nævne, at den ekstraordinære Materielanskaffelse til Hæren i Fjor blev nedsat fra 3 Millioner til 1 Million, men Forsvarsministeren udtalte allerede i Fjor om denne Formindskelse, at den var af ganske ekstraordinær Karakter og kun etaarig, og han betonedede, at Beparelsen selvfølgelig, saa længe de nuværende Forsvarslove er gældende, ikke kunde ventes gentaget paa de efterfølgende Aars Budgetter. De herhenhørende Udgifter paa det foreliggende Finanslovsforslag er dog ca. 2 Mill. Kr. lavere end paa Finansloven for 1926—27.

Paa § 26 er Formueindtægten 62 146 000 Kr. og Formueudgiften 84 064 000 Kr. Udgiften overstiger altsaa Indtægten med 21 918 000 Kr. Herved maa dog erindres, at der — ved Siden af de store Aktivhvervelser og Ydelsen af rentebærende Laan — paa Finanslovsfor-slagets Udgiftsside er opført ikke mindre end 29 708 000 Kr. til Afbetaling paa Stats-

gælden, medens nyoptagne Laan kun andrager 6 Mill. Kr. paa Indtægtssiden. Ganske vist er, hvad jeg skylder at gøre opmærksom paa, Afbetalingen af de 10 Mill. Kr. en Versurpost, idet man anvender den Møntfond, som efterhaanden er opsamlet paa 10 Mill. Kr., til Afbetaling af Statens Gæld til den svenske Rigsbank af den samme Størrelse, og 5 333 000 Kr. er en Kursgevinst, idet Gælden ved Laanets Stiftelse efter de daværende Kursforhold mellem dansk og svensk Mønt opførtes ikke med 10 Mill. Kr., men med 15 333 000 Kr. Men selv med dette in mente udgør Nettoafbetalingen paa Statsgælden dog en betydelig Sum.

Naar man spørger om Udsigterne for det Finansaar, vi snart gaar ind i, maa det siges, at et Driftoverskud paa godt  $7\frac{1}{2}$  Mill. Kr., forudsat at der skabes særlig Dækning for de Udgifter, Landmandsbanklaanet vil foranledige, i Virkeligheden udgør en rigelig Margin for, hvad der som Følge af Tillægsbevillingsloven vil kunne løbe paa som Merudgift for Finansaaret.

Om det kommende Finanslovsforslag for 1929—30 skal jeg selvfølgelig ikke indlade mig paa at spaa; jeg vil kun gøre opmærksom paa, at den yderligere Beparelse, som de forskellige Beparelseslove automatisk bringer i Finansaaret 1929—30, i Forbindelse med Nedgangen i Rentetilskuddet til Kommunerne i Henhold til Loven af 1918 vil medføre en Mindreudgift paa ca. 10 Mill. Kr.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Finanslovsforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

**Ejsning:** Finansloven er ikke en Lov som andre Love. Paa Finansloven indføres og opsummeres de økonomiske Resultater af de andre Love. Man har jo stadig gennem Aarene holdt paa, at Finansloven kun skulde give Regler for Pengenes Anvendelse; man har sat sig imod Lovgivning paa Finansloven, som det kaldes, og fra denne Plads er det adskillige Gange blevet hævdet, at det dog i det mindste maatte være Landstingets Opgave at sætte sig imod, at der bliver lovgivet paa Finansloven. Ved tredje Behandling af Finanslovsforslaget i Folketinget har man berørt dette Spørgsmaal, og fra visse Sider blev det hævdet, at det kunde godt lade sig gøre. Der blev f. Eks. nævnt, at man kunde forandre Aldersrenten ved Bemærkning paa Finansloven. Det vil vi herfra protestere imod. Finansloven er ganske vist særlig Folketingets Lov, men lovgives der paa den Maade paa Finansloven, saa bliver Landstingets Indflydelse